

Informar no vol dir fer sang

Els problemes que darrerament ha viscut la població de Salt no han deixat indiferent ningú, fins i tot els que vivim més lluny. M'han arribat correus, trucades, converses personals sobre el tema, alguns a favor del tractament que n'ha anat fent el diari i d'altres en contra, en el sentit que "a vosaltres us agrada la sang i fetge, disfruteu quan hi ha merder...". Els periodistes, en general, no tenim bona fama, ho dic per experiència; ho he hagut de patir durant tota la meua vida professional, i fins i tot ara que estic mig jubilat. Les bones notícies sempre agraden als afectats -normal, no?-, i les notícies desagradables no agraden a qui n'és protagonista. Per això voldria fer unes quantes puntualitzacions. Primer, la feina dels mitjans de comunicació és informar, també opinar i entretenir. I informar de tot, de les coses positives que passen i de les més desagradables. Recordo que una vegada vaig contestar a un lector que deia que només donàvem notícies negatives. Vaig agafar els diaris d'una setmana, vaig fer un buidatge de totes les informacions, i em va sortir un total molt més gran de notícies positives que de negatives. Podeu fer la prova el dia que tingueu temps. Segon, les notícies desagradables criden molt més l'atenció que les boniques. Les veiem més, potser perquè en el fons tots plegats som una mica masoquistes. I, tercer, vull deixar constància, almenys pel que fa al nostre diari, que no fruïm quan hem d'anar a recollir informacions negatives. Forma part de la nostra feina, i si el diari no cobrés determinades informacions, els lectors ens ho retraurien. Deixeu-me ser sincer: potser sí que hi ha periodistes que se senten més còmodes escrivint informacions negatives -jo no en conec-, i pel que fa al meu cas, segur que no. Certament, no es pot generalitzar, hi ha de tot en la vinya del Senyor, i sempre hi ha hagut i hi ha diaris, revistes i programes de ràdio i televisió que fan cas omís de l'ètica i de tot el que sigui respecte a la persona.

Tornant al tema de Salt, la veritat és que he seguit molt de prop la informació d'aquests dies, i em sembla que el diari n'ha fet un tractament seriós. El que passa és que estem al davant d'un problema molt complicat, que no és fàcil de resoldre. Sincerament, admiro la gent que treballa a Salt, tant els polítics com els que fan tasques socials. La diversitat de gent que hi viu -gairebé un 50% d'immigrats- i el fet que una gran part de la població sigui de classe humil, amb tots els problemes d'habitatge, de feina i d'escolarització, certament demanarien una atenció de les altes esferes molt més seriosa de la que reben. A la gent de tota la vida de Salt, el que l'atabala més, sens dubte, són els casos de delinqüència, fruit, per desgràcia, de situacions personals i familiars difícils, però per evitar-los caldria que l'administració fes un plantejament seriós i hi aboqués molts més mitjans. És cert que es necessita temps per aconseguir una integració dels nouvinguts, però també és cert que, si s'hi fes un treball responsable, potser s'hi veurien resultats positius més aviat. Des d'aquí, doncs, animo la gent de Salt a no desanimar-se. El transfuguisme El portaveu del grup municipal de CiU a l'Ajuntament de Castelló d'Empúries, Xavier Sanllehí, m'envia un correu en el qual parla d'una informació sobre transfuguisme que va sortir a l'edició de Comarques Gironines el diumenge 16 d'aquest mes. S'hi parlava de diversos ajuntaments en

què s'havia produït algun cas de canvi de jaqueta, i en cap moment del reportatge no es parlava de Castelló d'Empúries. Per als lectors que no ho sàpiguen, en aquesta població altempordanesa, l'alcalde, d'ERC, va aconseguir el càrrec gràcies als vots del PP i l'Entesa i el d'una regidora trànsfuga, vot, aquest darrer, decidí per fer majoria. N'he parlat amb els responsables de la secció i m'han assegurat sense embuts que va ser un oblit. Tan senzill i tan humà. L'autor del reportatge va fer saber a Xavier Sanllehí, tan bon punt es va rebre la seva queixa, que havia estat un error totalment involuntari, ja que a l'hora d'escriure tenia al davant una documentació en la qual no constava el cas de Castelló. No cal cercar justificacions, però tots cometem errors. Amb tot, em serveix per posar a la llum aquest tema del transfuguisme, que no és propi només d'un partit polític determinat ni d'algun grup municipal. Són molts els que han aprofitat un sol vot d'algun trànsfuga per girar el color d'algun ajuntament. Ben aviat tindrem eleccions municipals. Seria interessant que tots els partits fossin molt nets en aquest aspecte i fessin professió pública de no-acceptació d'aquesta mena de vots. El que passa és que es veu molt clar quan un és el perjudicat, però quan aquest vot va a favor teu, les coses no es veuen tan clares. Encara ens queda molt per madurar políticament. Confiem que el temps curi moltes coses, una de les quals és la no-acceptació sota cap mena d'excusa de vots trànsfuges.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 23-01-2011 Pàgina 20

-El Punt Comarques Gironines 23-01-2011 Pàgina 22

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/24-defensor/359752-informar-no-vol-dir-fer-sang.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss